

Prvé čítanie: 1Kr 3, 5-6. 7-12

Žalm: Ž 119, 57. 72. 76-77. 127-130

Druhé čítanie: Rim 8, 28-30

Sv. Evanjelium: Mt 13, 44-52

MariannuM

Týždenník Rímskokatolíckej farnosti Vranov nad Topľou - Čemerné

Ročník III./2011

Číslo 35

Svätí manželia

Ľady budú vzácní manželia, ktorí sú obaja svätí. Je to výrazom ich obrovskej jednoty, vzájomnej podpory a rastu vo svätosti, dávania dôrazu na správne hodnoty života. Kiežby všetci manželia na našom svete boli svätcami. Možno prvý svätý pár nám napadne sv. Jozef a Panna Mária. Ale teraz by som chcel písať o inom svätom páre, ktorý sa síce menovite nespomína vo Sv. Písme, ale poznáme ich mená z apokryfného protoevanjelia sv. Jakuba, ktoré pochádza z 2. stor. a teší sa veľkej vážnosti. Podľa tohto spisu bol Joachim bohatým, no aj veľmi zbožným a dobrým mužom. Zisk zo svojich majetkov rozdeľoval na tri diely: jeden dával jeruzalemskému chrámu, jeden chudobným a posledný diel mal pre seba a svoju rodinu. Mali však bolesť – nemohli mať deti. Až keď boli vo vyššom veku, Anna počala a porodila dcéru, ktorej dali meno Mária, po hebrejsky Miriam (slovensky Bohu milá). >>>

Bola to veľká udalosť. Joachim priniesol za to obetu z desiatich baránkov a usporiadal hostinu. Aj chrámu venoval zvieratá na obetu. Keď mala Mária tri roky, zasvätili ju Pánovi v chráme. Toľko protoevanjelium. Meno Joachim znamená Príprava na Pána. Meno Anna znamená milosť, láska, modlitba.

Títo svätci nám môžu byť veľmi nápomocní. Nech nám vyprosujú múdrosť pri používaní peňazí, aby sa stali aj nástrojom pomoci biednym a na oslavu Boha. Nech za nás orodujú, aby sme v súlade s významami ich mien, aj my sa pripravovali dennodenne na Pána a tak sa otvárali pre jeho milosť prejavujúcu sa láskou. Pretože iba tá dokáže premieňať ľudí a vychovávať sväté deti. (Marek Kunder)

Farský úrad v Gaboltove pozýva všetkých mužov, chlapov, mládencov a chlapcov na **9. celoslovenskú púť mužov**, ktorá sa bude konať v nedeľu 21. augusta v Gaboltove.

„Boh má zaľúbenie najmä v jednoduchých, pokorných a láskavých srdciach.“
(sv. František Saleský)

KEĎ UŽ JE VŠETKO NESKORO

Naposledne som písala o hádkach, o veciach, ktoré by sa mali a ktoré by sa nemali povedať ľuďom, na ktorých nám veľmi záleží. Teraz je čas ísť ešte hlbšie. Zamýšľali ste sa nad tým, čo by ste vo svojom živote zmenili, ako by ste niečo inak spravili, inak sa rozhodli či niečo iné povedali? Tieto a mnohé ďalšie otázky si kladú aj mnohí ľudia v hospicoch. Príspevok som našla v jednom fóre na internete, a nedá mi nepodeliť sa o neho:

Dali sme sa príliš pohltiť životom, zabudli sme na svojich blízkych a nepovedali sme im, ako veľmi ich milujeme, tvrdia ľudia na smrteľnej posteli.

Keby som mohol vrátiť čas, tak by som... Touto vetou zvyknú vyjadrovať svoje pocity ľudia na smrteľnej posteli. Do slov, ktoré nasledujú po troch bodkách, sa započúvala zdravotná sestra Bonnie Wareová a zostavila rebríček piatich vecí, ktoré zomierajúci ľudia najviac ľutujú:

- *Nenaplnil som svoje sny.*
- *Veľa a ťažko som pracoval.*
- *Nemal som odvahu vyjadriť svoje pocity.*
- *Nezostal som v kontakte s priateľmi.*
- *Nedovolil som si byť šťastný.*

Inšpirovaní jej rebríčkom sme oslovili sedem hospicov na Slovensku s otázkou, čo ľudí na smrteľnej posteli najviac trápi. Vznikol rebríček štyroch veľkých ľútostí.

1. Zanedbával som rodinu a priateľov

Prvou a najväčšou ľútosťou, ktorú ľudia na smrteľnej

posteli vyjadrujú, je podľa Anny Michňovej, riaditeľky Hospicu Domu Božieho milosrdenstva v Banskej Bystrici smútok nad tým, že zanedbávali svoju rodinu a blízkych.

„Celý život som sa snažil deti zabezpečiť, aby mali školy, autá, domy, ale nemal som na ne čas. Ľutujem to, lebo teraz nemajú čas ony na mňa,“ spomína na vyznanie zomierajúceho otca rodiny lekárka Anna Lakatošová z Hospicu milosrdných sestier v Trenčíne.

Ľudia na smrteľnej posteli podľa predstaviteľov hospicov ľutujú, že zanedbávali výchovu svojich detí, neboli pri svojich blízkych, keď to najviac potrebovali, narušili si s nimi vzťahy a nepomerili sa. Mrzí ich tiež, že svojim blízkym nevyjadrili vďačnosť a nepovedali im, ako veľmi ich milujú.

Predĺženou rukou smútku zo zanedbávania najbližších je ľútosť nad stratou starých priateľov. Zomierajúci priznávajú, že vzťah s nimi mnohokrát vyhasol preto, že boli príliš pohltení životom a udržiavanie priateľstva nebolo pre nich prioritou.

2. Zbytočne som veľa pracoval

Ľudia na smrteľnej posteli priznávajú, že rodinu a priateľov zanedbávali preto, lebo sa dali príliš pohltiť prácou. „Je to ich najväčšia ľútosť,“ hovorí Edita Takáčová, šéfka hospicu Harmónia v Slovenskom Novom Meste neďaleko Trebišova. Ona aj Michňová ich však sčasti chápu. Hovorí, že nezriedka títo ľudia nemali pre zlú finančnú situáciu ani inú možnosť. Napriek tomu si mnohí zomierajúci vyčítajú, že sa mohli radšej uskromniť, poznamenáva šéfka banskobystrického hospicu.

3. Stavil som na zlú kartu

Zomierajúci si uvedomujú, že na prvé priečky svojho životného rebríčka dali nesprávne hodnoty, a tak premárnili svoj život. „Človeku, ktorý zomiera, sa odrazu naruby prevráti hierarchia hodnôt,“ ozrejmuje tretiu najčastejšiu ľútosť Štefan Kuffa, riaditeľ Hospicu sv. Alžbety v Ľubici pri Kežmarku. Vysvetľuje, že materiálne hodnoty, ktoré boli predtým na prvých miestach, sa prepadávajú dole a to, „čo nemalo takmer žiadnu hodnotu, sa dostáva na najvrchnejšie priečky“.

U zomierajúcich podľa šéfov hospicov získavajú prím hodnoty ako rodina a medziľudské vzťahy, u veriacich viera v Boha.

4. Nenaplnil som svoje sny

Z poznania, že človek stavil na zlú kartu, pramení sklamanie a ľútosť, že si nesplnil sny a plány, ktoré mal. V tomto bode sa slovenské hospice zhodujú s tvrdením

zdravotnej sestry Bonnie Wareovej, ktorá hovorí, že „väčšina ľudí si nesplnila ani polovicu snov a musela zomierať s vedomím, že to bolo pre voľby, ktoré urobili alebo neurobili“.

Zomierajúci si uvedomujú, že preto, že nemali odvahu vyjadriť svoje pocity, aby udržali krok s ostatnými, „mali priemernú existenciu a nikdy sa nestali tými, ktorými boli naozaj schopní sa stať“.

Želám Vám aj sebe, aby sme nikdy neľutovali žiadne naše rozhodnutie, aby sme si nikdy nemuseli povedať: toto som mal inak spraviť, mal som byť s nimi častejšie. Žime svoj život tak, akoby každý deň bol ten posledný, splňme si svoje sny, majme svojich najbližších nablízku a prosíme ich o prepáčenie, ak im svojím správaním ublížime, v tom správnom čase. Aby už nebolo všetko neskoro.

(Petra Tóthová)

Ďakujem Ti, Pane,

každý deň

za to, že ráno vstať,

že večer usnúť s miem,

za všetko, čo si mi pripravil,

za všetky stvorenia,

ktoré som postretal

a ktoré stretnúť ešte mám

a ak chceš, vychovám,

za ľudí, čo ma vychovali

(čo boli ako chlieb),

za vieru zrodenú z utrpenia,

nádeje

za slovo – pieseň, Písma dar,

za krásu prírody,

za zmysly vnímania,
za nohy tuláka, za všetky
volania.

A ticho prosím, Pane, deň
čo deň,

odpusť mi hriechy (ak sa
dá) a dávaj znamenia.

Pútnik je tu a Ty vieš,
že chce žiť s Tebou pre
Teba, chce len s Tebou, v
Tebe žiť, že chce tak
veľmi, veľmi byť.

(žalm Mgr. Petra Mat'ovčika)

Čo je veľkodušnosť?

Veľkodušnosť je odvaha použiť na veľký cieľ veľkorýse prostriedky.

Pomýlili ste sa o jednu nulu

Kardinál Alexander Farnese (neskorší pápež Pavol III.) bol veľmi štedrý.

Raz ho istá chudobná matka poprosila o päť strieborníakov, ktoré vo svojej veľkej núdzi nevyhnutne potrebovala.

Kardinál poslal svojho sekretára, ktorý jej priniesol 50 strieborníakov.

„To je omyl,“ povedala chudobná žena. No sekretár ukázal na lístok, na ktorý kardinál naozaj napísal 50.

Dobrá žena sa s tým lístkom vybrala za kardinálom. „Eminencia,“ povedala, „pomýlili ste sa o jednu nulu!“

„Naozaj, máte pravdu!“ odpovedal kardinál. Vzal pero a s úsmevom pripísal ešte jednu nulu. Žena s dojatím čítala: 500 strieborníakov.

Čo je namyslenosť?

Namyslenosť je falošná odvaha, ktorá chce dokázať nemožné.

Slimák zasahuje

Slimák, čo žil pri železnici, sa dennodenne zlostil na vlak, čo tade prechádzal a rušil ho v práci.

„Ja mu ukážem!“ povedal si slimák, postavil sa medzi koľajnice a hrozivo vystrkoval rožky, keď počul, že sa vlak približuje. „Vykoľajím ho!“ povedal nazlostene.

Vlak sa priblížil a prešiel ponad nepriateľa. Slimák sa obrátil za uháňajúcim vlakom. „Nevydržal to, ušiel, zbabelec.“

Je odvážny, kto riskuje svoj život preto, aby sa vystatoval?

Nie, odvážny riskuje svoj život len za vyššie ciele.

Šialene odvážna stávka

Jedného dňa si študenti v Ohio, USA, vymysleli novú spoločenskú hru. Študent a študentka si sadli oproti sebe na koľajnice a čakali, kým nepríde niektorý uháňajúci rýchlik. Kto vydržal dlhšie sedieť a nechal vlak väčšmi sa priblížiť, bol víťazom.

Toto „čupenie na koľajniciach“, ako sa tá nebezpečná hra volala, pre dvojicu mladých ľudí znamenala takmer smrť. Keď raz skupinka mladých odchádzala z tanečnej zábavy, kde sa aj pilo, Lilian Ramsayová, ktorá bola pre svoju krásu a hrdé vystupovanie nekorunovanou kráľovnou slávnosti, vyzvala svojho čitateľa, aby si s ňou sadol na koľajnice. Mohol jej povedať nie a získať tak povest' menej odvážneho ako ona? Súhlasil teda a len pár minút po tom, ako si sadli na nebezpečné koľajnice, počuli prichádzajúci nočný rýchlik. „Vedel som určite,“ rozprával mladý muž neskôr o tomto dobrodružstve, „že Lilian by sa radšej dala rozmliaždiť, ako by sa vzdala prvá. Aby som ju zachránil, musel som prehrať. Vyskočil som teda a ju som strhol so sebou.“ Bolo však už neskoro. On z toho síce vyviazol s roztrhnutých kabátom, Lilian však vlak zachytil. Musela za svoju provokáciu zaplatiť zlomenou lopatkou a niekoľkými zlomenými rebrami a pri páde si tak veľmi zranila tvár, že jazvy po zašitých ranách nielenže zničili jej krásu, ale jej ostali aj ako trvalé zranenia.

Pôrodnosť na Slovensku Rádio Slovensko

Minulom roku sa na Slovensku narodilo asi o tisícku viac chlapcov ako dievčat, hoci ženy majú v populácii tradične vyšší podiel. Slovo má Erik Potocký, redaktor: „Za posledné desaťročie počet narodených detí takmer každoročne stúpla. Avšak oproti vrcholu v roku 2009 vlni na Slovensku pribudlo o tisícku menej detí, 60 410. Nezastavil sa však stúpajúci trend veku prvoroďáčiek. Je už takmer 29 rokov.“

Zuzana Podmanická, vedúca oddelenia demografie Štatistického úradu: „Plodnosť má kritické hodnoty, 2,1 je tá jednoduchá reprodukcia, 1,5 je kritická hodnota, 1,3 je veľmi nízka plodnosť, takže my sme sa v roku 2008 spod tej veľmi nízkej plodnosti dostali tesne pod kritickú. Už druhý rok máme plodnosť 1,4 dieťaťa.“ Erik Potocký, redaktor: „Počet potratov sa vlni v porovnaní s 2001 znížil o viac ako 5500. Na každých 100 narodených detí bolo takmer 29 tehotenstiev, ktoré skončili potratom. V roku 2001 ich bolo viac ako 44.“ Zuzana Podmanická, vedúca oddelenia demografie Štatistického úradu: „V roku 2010 bolo ukončených potratom 17 000 tehotenstiev s tým, že klesli aj spontánne aj umelé prerušenia, tie o 5 %. To sa premietlo aj do charakteristík potratovosti, čiže na 1000 obyvateľov v roku 2010 pripadlo 1,9 spontánnych potratov a 2,3 umelých ukončení tehotenstva, čo je zatiaľ najnižšia hodnota od legalizácie umelých ukončení tehotenstva.“ (krátené)

Zdroj: Rádio Slovensko

Ako dovolenkujú pápeži SME

Mestečko Castel Gandolfo je známe tým, že tu trávajú svoje voľné chvíle hlavy katolíckej cirkvi. Mestečko, ktoré má necelých deväťtisíc obyvateľov a ktoré leží asi 25 kilometrov juhovýchodne od Ríma, sa priazni pápežov teší už od konca 16. storočia. Pápež Klement VIII. ho v roku 1596 získal od zadĺženého rodu Savelliovcov a vyhlásil ho za nepredajný majetok Svätej stolice. Dejiny tohto miesta však siahajú až do 1. storočia, keď tu cisár Domicián zriadil svoje letné sídlo. Nasledujúce storočia síce neponúkajú dostatok informácií o vývoji, ale isté je, že v 13. storočí tu janovská rodina Gandolfiovcov postavila hrad. Odtiaľ pochádza aj názov Castel Gandolfo. Prvým pápežom, ktorý začal Castel Gandolfo využívať ako dovolenkovú rezidenciu, bol Urban VIII. v roku 1626. Počas druhej svetovej vojny Pius XII. umožnil, aby sa miestne obyvateľstvo ukrývalo pred náletmi Spojencov v pápežských vilách, keďže tie mali status neutrality. Pápežská rezidencia žije aj v čase neprítomnosti hlavného obyvateľa. „Máme farmu, ktorá bola založená počas pontifikátu Pia XI. Pápež chcel mať modernú farmu s najnovším vybavením. Dnes pokrýva plochu približne 20 hektárov a produkuje od 500 do 600 litrov mlieka denne. Tiež vyrábame olej, pestujeme zeleninu a ovocie. Veľmi dôležitá je aj produkcia kvetov.“ Okrem ekologickej farmy sa tu nachádza aj vatikánske observatórium. (Imrich Gazda) (krátené)

Zdroj: Sme.sk

SV. BRIGITA ŠVEDSKÁ

Hochádzala z kráľovského rodu, ktorý dal Švédsku niekoľko kráľov. Jej rodičia Birger a Ingeborga mali spolu sedem detí: troch chlapcov a štyri dievčatá. Pri smrti matky Ingeborgy v r. 1314 žili už len tri deti: Brigita, Karin a Izrael. Brigita sa narodila r. 1303 na hrade Finstra. Dieťa 3 roky zostalo nemé, ale potom začalo hovoriť dokonalejšie ako ostatné deti jeho veku. Brigita vyrastala v prostredí vzdelanom a nábožnom. Jej otec pristupoval k sviatosti zmierenia každý týždeň. Keď mala Brigita 10 rokov, počula v pôstnom čase hovoriť horlivého kňaza o utrpení nášho Spasiteľa. Odvtedy nemohla myslieť na iné, ako na Ježišove bolesti. Zdalo sa ježe ho vidí priviazaného ku stĺpu, kati ho bičujú, posmievajú sa mu, kladú mu na hlavu trňovú korunu a pri výstupe na Kalváriu padá pod ťarchou kríža. Všetko to, čo si zbožná Brigita tak živo predstavovala, raz uvidela v skutočnosti. Pudovo si zakryla oči, ale Pán jej povedal: „Prečo sa na mňa nepozeraš, dcéra?“ Vtedy sa odvážila naň pozrieť a opýtala sa ho: „Kto ti to urobil, môj Pane?“ „Tí, čo na mňa zabúdajú a pohŕdajú mojou láskou!“

Od toho času mávala Brigita často videnia o Ježišovom utrpení, vo dne, v noci, keď bola sama aj v spoločnosti iných. Po smrti matky ju otec poslal na výchovu ku krstnej matke Kataríne, ktorá sa o ňu starala ako o vlastnú. Nábožné dievča by bolo šťastné, keby svoje srdce mohlo navždy zasvätiť milovanému Spasiteľovi. Otec však rozhodol, (možno z politických dôvodov) vydať dcéru za Ulfa Gudmarssona, ktorý bol členom kráľovskej rady. Bol to však dobrý, tichý a bohobojný manžel. Po vzájomnej dohode prvé dva roky žili v dokonalej zdržanlivosti. Potom v rýchlom slede mali 4 synov a 4 dcéry.

Okrem svedomitej starostlivosti o početnú rodinu starala sa Brigita spolu s manželom aj

o skutky dobročinnnej lásky k blížnemu. Ako iní nábožní ľudia aj oni chodievali na rozličné pútnické miesta. Keď sa vracali z púte pri hrobe sv. Jakuba v Španielsku, Ulf ťažko ochorel a biskup v Arrase mu udelil sviatosti

umierajúcich. Brigita sa však vo dne v noci modlila pri jeho posteli, až sa Ulf natoľko zotavil, že bol schopný vrátiť sa domov. Cítil však, že jeho posledná hodina sa iba oddialila. Vzdal sa všetkých hodností na kráľovskom dvore a utiahol sa do kláštora k cistercitom. Tam o krátky čas – 12.2.1344 – sväto zomrel a manželke Brigitte dal tak možnosť úplne zasvätiť svoj život Spasiteľov. Keď Brigita ovdovela, nemyslela už na nikoho, iba na svojho Spasiteľa. Obliekla sa do čiernych šiat, tvár si zahalila hustým závojom, sprísnila svoje pŕsty a v Ježišovom utrpení nachádzala vždy viac a viac útechy.

Už počas svojej púte do Compostely spoznala vo Francúzsku tzv. dvojité kláštory, založený v 11. storočí. Boli to vlastne dva kláštory – mužský a ženský. Rozhodla sa niečo podobné založiť aj vo Švédsku. Jej príbuzný kráľ Magnus bol od začiatku naklonený tejto myšlienke, daroval Brigitte zámok vo Vadstene a 6000 mariiek na stavbu kláštora. Ženský kláštór mal 60 rehoľníčok, mužský mal 13 rehoľníkov - kňazov, 2 diakonov, 2 subdiakonov a 8 bratov. Spolu ich bolo 85 – ako spoločenstvo okolo Pána Ježiša, teda 12 apoštolov a 72 učeníkov.

(otec Anton)

Obrázok použitý z: <http://www.farnostvelhartice.cz/>

Ľarské oznamy

V ČASE OD 25.07.2011 DO 31.07.2011

Upratovanie kostola - Pán Boh zaplať všetkým rodinám, ktoré boli v tomto týždni upratovať kostol zvlášť kvôli veľkému upratovaniu pred odpustom. Na budúci týždeň prosíme rod. **Demčakovu, Mižovu a Jevčákovu** - Trepská ul. Upratuje sa v sobotu klasicky ráno o **8⁰⁰**.

Brigády pri stavbe nového kostola - Pán Boh zaplať všetkým brigádnikom, ktorí boli pomôcť v tomto týždni. Zoznam si môžete pozrieť na nástenke. Na budúci týždeň prosíme **Slánsku, Opálovú, Veternú a Makovickú ul.**, ktoré má na starosti **p. Juraj Fenik**, a o týždeň neskôr **Železničnú, Ružovú, Puškinovu a Kukučínovu**, ktoré má na starosti **p. Ján Jenčo**.

Vedenie modlitieb pred sv. omšami - v týždni od **31.7. – 6.7.** vedie modlitby horliteľka **p. Mária Gazdová**.

Detský tábor - chcem poprosiť všetky deti a mládež, ktorí sa už prihlásili na letný tábor, aby sa zastavili s peniazkami a takisto po prihlásky.

Rozpis lektorov:

18. nedeľa v cezročnom období
08:00 – rod. Bankovičova;
10:00 – rod. J. Fenika;
18:30 – rod. Š. Fenika.

Katolícky kňaz, pravoslávny pop a rabín sa dohadujú, kedy sa začína život. Kňaz tvrdí, že po počatí, pop, že po narodení a rabín na to odpovie:

- Život sa začína, keď deti doštudujú a odídu z domu.

Zasmejme sa!

Kontakty

V prípade akejkoľvek potreby alebo nutnosti zaopatrenia je možné volať na nasledovné telefónne čísla:

Marek Kunder, farár - **0915/947 309**;
 Anton Tatarko, kaplán - **0905/514 699**;
 Pevná linka na faru - **057/4426 286**.

LITURGICKÝ PROGRAM OD 25.07.2011 DO 31.07.2011

PONDELOK 25.07.2011 <i>Sv. Jakuba, apoštola (sviatok)</i>	Sv. omša: 18³⁰ (T+K) Poklona Sv. Oltárnej: 19 ¹⁵ - 20 ³⁰
UTOROK 26.07.2011 <i>Sv. Joachima a sv. Anny, rodičov Panny Márie (spomienka)</i>	Sv. omša: 18³⁰ (K+T)
STREDA 27.07.2011 <i>Sv. Gorazda a spoločníkov (spomienka)</i>	Sv. omša: 06³⁰ (T+K)
ŠTVRTOK 28.07.2011	Poklona Sv. Oltárnej: 17 ³⁰ Sv. omša: 18³⁰ (T)
PIATOK 29.07.2011 <i>Sv. Marty (spomienka)</i>	Sv. omša: 18³⁰ (T+K)
SOBOTA 30.07.2011 <i>Sv. Brigity, rehoľníčky, patrónky Európy (sviatok)</i>	Sv. omša: 18³⁰ (T+K)
NEDEĽA 31.07.2011 18. NEDEĽA V CEZROČNOM OBDOBÍ	Sv. omša: 8⁰⁰ (T) Sv. omša: 10⁰⁰ (K) Pobožnosť sv. ruženca: 14 ³⁰ Sv. omša: 18³⁰ (K)

BLAHOŽELÁME/SPOMÍNAME

Milí čitatelia časopisu MariannuM. V snahe priblížiť Vám časopis v čo najväčšej miere, prinášame novú rubriku – Blahoželanie/Spomíname, kde môžete uverejniť blahoželania svojim blízkym, prípadne zaspomínať si na Vašich zosnulých príbuzných, priateľov, známych. Všetko toto spolu s fotografiou alebo aj bez môžete posilať na adresu mariannum@gmail.com.

VYDÁVA**Združenie veriacich PRO NOBIS Čemerné**

Tehelná 266, 093 03 Vranov nad Topľou; tel.č. 057/4426 286; 0915/947 309;

Redakciu vedie: M. Kunder; Jazyková úprava: M. Majzliková; Grafická úprava: R. Majzlik

Vaše pripomienky, príspevky a návrhy čakáme na mariannum@gmail.com vždy vo štvrtok do 12:00

Redakcia si v prípade potreby vyhradzuje právo upravovať uverejňované príspevky.